

handler om, at enten er vi for eller også er vi imod lægeordineret heroin.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det er jeg fuldstændig uenig med ordføreren i. Debatten i dag handler om, at vi allerede har en meget stor indsats omkring behandling af stofmisbrugere, men at der er en gruppe, der falder igennem, en gruppe, som ikke profiterer af den behandling, de i dag kan få, hvad enten det er en stoffri behandling i »Narconon«, eller det er ambulans behandling her i København, eller hvad det er. Det, debatten handler om, er, at de mennesker ikke i dag profiterer af den behandling, vi har, og derfor skal vi forsøge noget nyt, og den lille ekstra del er et forsøg med lægeordineret heroin.

Jeg vil sige, at den arbejdsgruppe, der var i 1998, jo tog stilling på baggrund af kun et forsøg, og det var det, der var i Schweiz. Siden hen har vi haft Holland, vi har Tyskland, vi har en lang række andre ting, så det skal man jo huske på, når man ser på, hvad ekspertgruppen egentlig leverede. Og det var jo stadig væk med en meget, meget snæver margen, at man afviste ideen dengang.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Det var et flertal i den arbejdsgruppe, men det, man også kunne lægge vægt på, var faktisk argumenterne, de brugte for at afvise den her behandlingsform. De var faktisk ret tunge, når jeg ser på det. Det handlede om, at vi havde uudnyttede muligheder i de eksisterende behandlingsformer. Det synes jeg, vi skal lægge vægt på, for jeg synes, det er meget kedeligt, hvis det her kommer til at handle alene om for eller imod lægeordineret heroin. Den socialdemokratiske ordfører nævnte jo også, at der faktisk er sket en betydelig indsats på det her felt, og det er da en anerkendelse fra Socialdemokraternes side, for vi har faktisk sat en række initiativer i gang, og jeg synes sådan set, at det er meget fornuftigt, at vi følger op på dem, inden vi tager videre skridt.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg vil spørge, som jeg også gjorde til ministeren, for jeg fornemmer jo lidt den samme grundlæggende skepsis over for det her, selv om der også er nedsat en arbejdsgruppe nu, der skal kigge på, hvad man kan sige for eller imod det her:

Hvordan ser Venstres ordfører på det her forslag? Hvad skal der til for, at Venstres ordfører bliver overbevist om, at det er en god idé at sætte det i gang? Skal det være antallet af narkomaner, man kan redde fra at dø? Skal det være, at det ikke koster særlig mange penge at sætte i søen? Skal det være nogen ekstra argumenter fra den etiske fond? Hvad er det, der skal til for, at Venstre også siger: O.k., det her er en god idé?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg synes, det er vigtigt at holde fast i, at for Venstre er målet stoffrihed, og at vi skal yde en samlet indsats, der både handler om forebyggelse, behandling og kontrol i forhold til det her, fordi Venstre gerne vil fastholde kampen mod narko.

Kl. 12.15

I den indsats kan der så indgå en række behandlingsformer, og der er det da afgørende at bruge dem, der virker, men det har vi bare brug for mere viden om, inden vi tager yderligere skridt. Og vi har sådan set også brug for viden om, hvad vi kunne gøre i forhold til den eksisterende indsats. Vi har behandlingsgaranti, og vi har altså nogle behandlingstilbud der, som vi kunne gøre endnu bedre, og det var måske det skridt, vi skulle tage frem for det forslag, der ligger på bordet i dag.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Nu tror jeg, alle partier, der er samlet her i dag, gerne vil stille sig op og erklære sig som frontkæmpere, når det gælder kampen mod narko, så det er der vist ikke nogen, der har monopol på. Men skal jeg forstå Venstres ordfører sådan, at hvis Sundhedsstyrelsen kan sandsynliggøre, at det her faktisk vil have en effekt i forhold til narkomaner, gøre dem stoffri, sikre dem et bedre liv – altså at det faktisk virker – så er det det, der er afgørende for Venstre?

Det er blot for at sige, at de etiske overvejelser jo hele tiden ligger og kører underneden, og man kan jo godt forestille sig en situation, hvor Sundhedsstyrelsen kan sige, at det faktisk vil virke, det er der meget, der tyder på, men at man så falder tilbage og siger, nej, men de etiske overvejelser gør nu alligevel, at vi ikke vil begive os ud ad det spor. Så det er mit spørgsmål.

Og jeg vil sige, man er jo lidt inde i en cirkel slutning, når man bliver ved med at sige, at det vigtige er at vide, om det virker, og så vil man ikke sætte forsøget i gang, og så kan vi blive ved